

СКЛАДОВІ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

*Лаптева А.І., Харківський національний технічний університет сільського господарства
імені Петра Василенка*

Науковий керівник – к.е.н. Гіржева О.М.

З розвитком ринкових відносин в Україні, збільшується і конкуренція на аграрному ринку, яка висуває підвищені вимоги до економічної поведінки сільськогосподарських підприємств.

Розгляд проблемних питань конкурентоспроможності займає одне з провідних місць в економічному аналізі різних видів підприємницької діяльності. Стабільне положення будь-якого підприємства на ринку продукції визначається рівнем його конкурентоспроможності, тобто здатності виробляти і збувати продукцію, яка за всіма характеристиками більш приваблива для споживачів, у порівнянні з продукцією їх конкурентів.

В нинішніх кризових умовах, де підвищується рівень ризику діяльності суб'єктів господарювання та виникає додаткова необхідність у адаптації до змінних ринкових умов. Найбільш актуальне це завдання для підприємств агропродовольчого сектору, яке особливо чутливе до впливу зовнішніх факторів, тому основним завданням є досягнення стійкого росту виробництва сільськогосподарської продукції.

Для суб'єктів підприємницької діяльності конкурентоспроможність – це забезпечення оптимального співвідношення між обсягами виробництва і реалізації продукції та його ресурсним потенціалом, платоспроможності та інвестиційної привабливості підприємства [1].

Конкурентоспроможність у сільськогосподарському підприємстві має характерні властивості які пов'язані з:

- а) специфікою сільського господарства, як виду економічної діяльності;
- б) високим рівнем конкуренції у середовищі сільськогосподарських товаровиробників;
- в) великою кількістю та різноманітністю виробників (підприємств).

Тому, для кожного виробника стає необхідним аналіз його конкурентоспроможності та розробка засобів щодо її підвищення [2].

Не менше важливим чинником забезпечення конкурентоспроможності підприємств є ефективне використання всіх його ресурсів, кваліфікацій персоналу, досягнень новітнього менеджменту, інноваційних, фінансових та інформаційних можливостей підприємства, що в сукупності являють собою його потенціал, який також повинен бути конкурентоспроможним.

Загалом, будь-які фактори конкурентоспроможності, можна розділити на внутрішні та зовнішні.

До внутрішніх належать: ефективність та кваліфікація використання персоналу підприємства; рівень його матеріально-технічного забезпечення; ефективність підприємницької стратегії; організація виробництва, тощо.

Важливим моментом для підвищення конкурентоспроможності підприємства є його ефективна стратегія, що забезпечує відповідність поставлених завдань організаційній структурі та можливостям їх реалізації.

З метою створення стратегії підприємства та забезпечення конкурентоспроможної продукції на підприємстві повинні застосовуватися маркетингові дослідження, що будуть аналізувати всі види діяльності та сфери маркетингу: товар, ринок, асортимент, канали збуту й розподілу, методи реалізації, реклама, стимулювання збуту.

Отже, метою маркетингової діяльності - є забезпечення конкурентоспроможної продукції через виявлення руйнівних чинників і приведення їх у дію.

Що стосується зовнішніх факторів, то велику роль у формуванні конкурентоспроможності виконують наступні: технологічний прорив; природно-кліматичні умови; винаходи; кон'юнктура ринку; конкурентне середовище; здатність деяких видів продукції швидко псуватися; нормативно-правові та патентні вимоги й стандарти; тощо.

Проте, вплив зовнішніх і внутрішніх факторів не забезпечує високу конкурентоспроможність вітчизняних сільськогосподарських підприємств, тому необхідне

комплексне вивчення кожного із них з метою виявлення сильних і слабких сторін окремого підприємства у кожному конкретному випадку [3].

Основною проблемою, яка перешкоджає підвищенню прибутковості, більшості аграрних виробників є недостатній рівень матеріально-технічного забезпечення, відсутність інформації про кон'юнктуру ринку, реальні ціни на деякі види продукції, що в свою чергу призводить до зменшення обсягів виробництва та реалізації продукції, і як наслідок з цього, втрати позицій на ринку. Наявні канали реалізації продукції не відбивають інтереси безпосередніх товаровиробників сільськогосподарської продукції, що призводить до зниження їх доходів і погіршення фінансового стану[4].

З метою підвищення рівня ефективності виробництва сільськогосподарські підприємства повинні використовувати, насамперед, внутрішні можливості щодо забезпечення раціонального використання наявного виробничо-ресурсного потенціалу та проведення маркетингової діяльності.

Для підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарських підприємств необхідно вирішити наступні завдання:

- 1) підвищення ефективності використання наявного потенціалу підприємств;
- 2) зростання рівня мотивації персоналу сільськогосподарських підприємств як запорука підвищення ефективності та результативності праці;
- 3) оновлення матеріально-технічної бази виробників сільськогосподарської продукції у різних формах та на основі різних джерел фінансування;
- 4) впровадження ефективної підприємницької стратегії на основі удосконалення організації виробництва та впровадження концепції маркетингу;
- 5) підвищення ефективності державної підтримки та державного регулювання ризикового за своєю природою і водночас стратегічно важливого сільськогосподарського виробництва[5].

Література.

1. Заець К.Д. Державне регулювання виробництва та проблеми підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції / К.Д. Заець // Науковий вісник БДФА. Серія: Економічні науки : зб.наук.праць / гол.ред. В.В. Прядко; Міністерство фінансів України, БДФА. – Чернівці: Технодрук, 2009. – Вип. 4. – С. 190-195.
2. Малік М.Й. Конкурентоспроможність аграрних підприємств: методологія і механізми: монографія / М.Й. Малік, О.А. Нужна. – К.: Інститут аграрної економіки, 2007. – 270 с.
3. Месель-Веселяк В.Я. Напрями забезпечення конкурентоспроможності аграрного виробництва / В.Я. Месель-Веселяк // Економіка АПК. – 2009. – №10. – С. 7-14.
4. Кулешова Г.М. Конкуренція і конкурентоспроможність в агропромисловому виробництві / Г.М.Кулешова // Економіка АПК. – 2008. – №3. – С. 126-132.
5. Должанський І.З., Загорна Т.О. Конкурентоспроможність підприємства / І.З. Должанський, Т.О. Загорна. – К. : Центр навчальної літератури, 2006. – 384 с.

ПОМИЛКОВЕ ПЕРЕРАХУВАННЯ КОШТІВ НА ПОТОЧНІ РАХУНКИ У БАНКУ

*Лимаренко А.В., Харківський національний технічний університет
сільського господарства ім. Петра Василенка
Науковий керівник – к.е.н., доцент Поливана Л.А.*

Для зберігання коштів і здійснення всіх видів банківських операцій юридичним та фізичним особам відкривають в установах банків рахунки, що регулюється Законом України «Про банки та банківську діяльність» від 07.12.2000 № 2121-III [1].

Всі платежі із рахунків підприємств і організацій здійснюють у порядку черги надходження в облік розрахункових документів, що регулюється діючим нормативними